

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata rozšírená komora)
z 24. októbra 2006*

Vo veci T-274/02,

Ritek Corp., so sídlom v Hsin-Chu, Taiwan,

Prodisc Technology Inc., so sídlom v Taipei Hsien, Taiwan,

v zastúpení: pôvodne K. Adamantopoulos, V. Akritidis a D. De Notaris, advokáti,
neskôr K. Adamantopoulos a J. Branton, solicitor,

žalobcovia,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: S. Marquardt, splnomocnený zástupca,
a G. Berrisch, advokát,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: T. Scharf a S. Meany, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 1050/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a vyberá s konečnou platnosťou dočasné clo uložené na dovozy nahrávateľných kompaktných diskov s pôvodom na Taiwane (Ú. v. ES L 160, s. 2; Mim. vyd. 11/042, s. 117),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(piata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby a K. Jürimäe,
tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. mája 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- ¹ Článok 1 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), vo verzii vyplývajúcej z nariadenia Rady (ES) č. 2238/2000 z 9. októbra 2000 (Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 11/010, s. 116, ďalej len „základné nariadenie“) stanovuje:

„1. Antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v spoločenstve spôsobuje ujmu.

2. Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do spoločenstva nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku pri bežnom obchodovaní, stanovená pre vyvážajúcu krajinu.“

2 Článok 2 ods. 10 základného nariadenia stanovuje:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. ...“

3 Článok 2 ods. 11 základného nariadenia stanovuje, že „podľa ustanovení, ktoré upravujú spravodlivé porovnanie je existencia dumpingových rozpätí počas obdobia prešetrovania spravidla stanovená na základe porovnania váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých vývozných porovnateľných obchodných prípadov do spoločenstva“ (ďalej len „prvá symetrická metóda“). Toto ustanovenie alternatívne počíta s „porovnaním individuálnych normálnych hodnôt a individuálnych vývozných cien do spoločenstva v jednotlivých obchodných prípadoch“ (ďalej len „druhá symetrická metóda“). Toto ustanovenie okrem toho stanovuje, že „normálnu hodnotu stanovenú na základe váženého priemeru možno však porovnať s cenami jednotlivých individuálnych vývozných transakcií do spoločenstva, ak existuje model [štruktúra — *neoficiálny preklad*] vývozných cien, ktorý [ktorá — *neoficiálny preklad*] sa významne odlišuje medzi rôznymi kupujúcimi, regiónmi alebo časovými obdobiami a ak by metódy špecifikované v prvej vete tohto odseku neodrážali plnú mieru [skutočný rozsah — *neoficiálny preklad*] praktizovaného dumpingu“ (ďalej len „asymetrická metóda“).

4 Článok 2 ods. 12 základného nariadenia stanovuje:

„Dumpingové rozpätie je suma, o ktorú normálna hodnota presahuje vývoznú cenu. Tam, kde sa dumpingové rozpätia líšia, je možné stanoviť vážený priemer dumpingového rozpätia.“

5 Článok 2 ods. 11 základného nariadenia predstavuje prebratie článku 2.4.2 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingový kódex z roku 1994“), ktorá sa nachádza v prílohe 1A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82), do práva Spoločenstva.

6 Článok 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994 znie takto:

„Ak ustanovenia upravujúce správne porovnanie podľa odseku 4 neustanovia inak, existencia dumpingového rozpätia počas prešetrenia sa bežne určí na základe porovnania váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých porovnateľných vývozných obchodných prípadov alebo porovnaním normálnej hodnoty a vývozných cien v jednotlivých obchodných prípadoch navzájom. Normálnu hodnotu určenú na základe váženého priemeru možno porovnať s cenami jednotlivých vývozných obchodov, ak úrady zistia, že štruktúra vývozných cien sa výrazne líši u rôznych kupujúcich, v oblastiach alebo obdobiach, a ak sa poskytne vysvetlenie, prečo tieto rozdiely nemôžu byť primerane zohľadnené pri použití porovnania jednotlivých vážených priemerov navzájom alebo jednotlivých obchodných prípadov navzájom.“

Skutkové okolnosti

7 Ritek Corp. a Prodisc Technology Inc. sú výrobcovia a vývozcovia nahrávateľných kompaktných diskov (ďalej len „CD-R“) usadení v Taiwane.

- 8 V dôsledku sťažnosti, ktorú 16. februára 2001 podal Committee of CD-R Manufacturers (výbor výrobcov CD-R, CECMA) v mene výrobcov zastupujúcich viac ako 25 % celkovej výroby CD-R v Spoločenstve, začala Komisia antidumpingové konanie podľa článku 5 základného nariadenia týkajúce sa dovozov CD-R s pôvodom v Taiwane.
- 9 Oznámenie o začatí tohto konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 31. marca 2001 (Ú. v. ES C 102, s. 2).
- 10 Prešetrovanie dumpingových praktík a z nich vyplývajúcej ujmy sa týkalo obdobia medzi 1. januárom a 31. decembrom 2000 (ďalej len „prešetrované obdobie“). Skúmanie tendencií relevantných pre hodnotenie ujmy pokrývalo obdobie od 1. januára 1997 do konca prešetrovaného obdobia.
- 11 Vzhľadom na vysoký počet vyvážajúcich výrobcov sa Komisia rozhodla v súlade s článkom 17 základného nariadenia pristúpiť k výberu vzorky. Napokon si ako vzorku vybrala päť vyvážajúcich výrobcov, medzi ktorými boli žalobcovia.
- 12 Dňa 17. decembra 2001 Komisia vydala nariadenie (ES) č. 2479/2001, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovozy CD-R s pôvodom na Taiwane [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 334, s. 8, ďalej len „dočasné nariadenie“).
- 13 Dňa 18. decembra 2001 Komisia zaslala žalobcom dva dokumenty, ktoré sa volali „specific disclosure document“ (osobitný informačný dokument), čím ich informovala o podstatných skutkových okolnostiach a úvahách, na základe ktorých boli uložené dočasné antidumpingové clá.

- 14 Listom z 28. januára 2002 žalobcovia, ako aj dvaja ďalší vyvážajúci výrobcovia, ktorých sa antidumpingové konanie týkalo, predložili Komisii svoje komentáre k dočasnému nariadeniu a k informačným dokumentom zaslaným 18. decembra 2001.
- 15 Dňa 26. februára 2002 sa v sídle Komisie uskutočnilo stretnutie medzi žalobcami a Komisiou.
- 16 Listami z 11. marca 2002 Komisia zaslala žalobcom dokument, ktorý sa volal „general disclosure document“ (všeobecný informačný dokument), ako aj dokumenty, ktoré sa volali „specific disclosure document“ (osobitný informačný dokument) (spolu ďalej len „konečný informačný dokument“), týkajúce sa podstatných skutkových okolností a úvah, o ktoré sa opiera návrh na uloženie konečných antidumpingových ciel. Komisia vyzvala žalobcov, aby jej zaslali svoje komentáre ku konečnému informačnému dokumentu do 21. marca 2002.
- 17 Listom z 21. marca 2002 žalobcovia, ako aj dvaja ďalší vyvážajúci výrobcovia, ktorých sa antidumpingové konanie týkalo, zaslali Komisii svoje komentáre ku konečnému informačnému dokumentu.
- 18 Dňa 3. júna 2002 Komisia prijala svoj návrh nariadenia, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a vyberá s konečnou platnosťou dočasné clo uložené na dovozy CD-R s pôvodom na Taiwane [KOM(2002) 282, konečné znenie, ďalej len „návrh konečného nariadenia“]. Tento návrh, ktorý Komisia uverejnila na svojej internetovej stránke, bol súčasťou súhrnnej informácie v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES C 227 E, 2002, s. 362).

- 19 Dňa 13. júna 2002 Rada vydala nariadenie (ES) č. 1050/2002, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a vyberá s konečnou platnosťou dočasné clo uložené na dovozy CD-R s pôvodom na Taiwane (Ú. v. ES L 160, s. 2; Mim. vyd. 11/042, s. 117, ďalej len „napadnuté nariadenie“).
- 20 V napadnutom nariadení Rada usúdila, že obidve podmienky uplatnenia asymetrickej metódy boli splnené (odôvodnenia č. 29 až 31 napadnutého nariadenia). Použila túto metódu na výpočet dumpingového rozpätia a v tomto rámci uplatnila mechanizmus zníženia zistených negatívnych dumpingových rozpätí na nulu. Keďže vo vzťahu ku každému zo žalobcov zistila existenciu jednotného dumpingového rozpätia 17,7 % (odôvodnenia č. 34 a 35 toho istého nariadenia), ako aj existenciu ujmy, ktorú tento dumping spôsobil, Rada uplatnila pravidlo nižšieho cla a uložila každému zo žalobcov konečné antidumpingové clo v rovnakej percentuálnej výške (odôvodnenie č. 89 a článok 1 napadnutého nariadenia).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 21 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 6. septembra 2002 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 22 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 6. decembra 2002 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Uznesením z 23. januára 2003 predseda štvrtej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu. Listom z 31. januára 2003, ktorý bol podaný 3. februára 2003, Komisia informovala Súd prvého stupňa, že sa zrieka podania vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, ale sa zúčastní na pojednávaní.

23 Keďže zloženie komôr Súdu prvého stupňa sa od 13. septembra 2004 zmenilo, sudca spravodajca bol pridelený ako predseda k piatej rozšírenej komore, ktorej bola v dôsledku toho pridelená prejednávacia vec.

24 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté nariadenie,

- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

25 Rada, ktorú podporuje Komisia, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

26 Žalobcovia uvádzajú na podporu svojej žaloby o neplatnosť dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 10 a 11 základného nariadenia z dôvodu zjavne nesprávneho konštatovania cieleného dumpingu a zjavne neoprávneného uplatnenia asymetrickej metódy. Druhý žalobný dôvod je založený na uplatnení zníženia na nulu, ktoré porušuje článok 2 základného nariadenia.

Úvodné pripomienky k spochybneniu prípustnosti žalobných dôvodov v prospech zrušenia Radou

- 27 Rada spochybňuje prípustnosť tak prvého, ako aj druhého žalobného dôvodu v prospech zrušenia. Týmito žalobnými dôvodmi totiž žalobcovia spochybňujú dočasné závery Komisie a konečný informačný dokument. Hoci je pritom pravdou, že Komisia hrá podstatnú úlohu v antidumpingovom prešetrovaní, jej závery sú relevantné iba v rozsahu, v akom sú začlenené do konečného nariadenia. Žalobcovia teda mali napadnúť ustanovenia napadnutého nariadenia.
- 28 Okrem toho Rada tvrdí, že ak by aj Súd prvého stupňa považoval žalobné dôvody v prospech zrušenia a osobitne prvý z týchto dôvodov za prípustné, tvrdenia, ktoré sa nachádzajú v žalobe, týkajúce sa druhej podmienky uplatnenia asymetrickej metódy, sú bezpredmetné, pretože sa vzťahujú iba na závery, ktoré Komisia uviedla v dočasnom nariadení, a neobsahujú žiaden odkaz na oveľa podrobnejšie úvahy, ktoré sa nachádzajú v napadnutom nariadení.
- 29 Žalobcovia tvrdia, že zo žaloby jasne vyplýva, že Súdu prvého stupňa navrhujú, aby zrušil nariadenie, ktoré vydala Rada.
- 30 Súd prvého stupňa usudzuje, že pochybnosti, ktoré Rada formálne smerovala voči prípustnosti žalobných dôvodov v prospech zrušenia, nenastolujú otázku prípustnosti týchto žalobných dôvodov, ale otázku relevantnosti argumentácie uvedenej v týchto žalobných dôvodoch vo vzťahu k predmetu žaloby.

- 31 V tomto ohľade je síce pravdou, že žalobcovia smerujú svoju kritiku skôr voči Komisii ako Rade, a to občas formálne neoprávneným spôsobom, pokiaľ odkazujú na napadnuté nariadenie, ale skutočnosťou zostáva, že žaloba sa týka zrušenia nariadenia č. 1050/2002 a práve Radu žalobcovia považujú za konečného adresáta svojich tvrdení. V prejednávanej veci častý odkaz žalobcov na Komisiu koniec koncov iba zohľadňuje skutočnosť, ktorú Rada napokon pripúšťa, že Komisia je hlavným aktérom antidumpingového konania a práve ona navrhuje Rade znenie konečného nariadenia.
- 32 Navyše sa ukazuje, že Rada v napadnutom nariadení zhodne opakuje návrh konečného nariadenia, ktorý prijala Komisia, a teda Rada sa obmedzila na prevzatie konečného posúdenia Komisie, ktoré žalobcovia vo svojich písomných podaniach kritizujú, bez toho, aby ho pozmenila.
- 33 Preto relevantnosť argumentácie uvedenej žalobcami v ich žalobných dôvodoch v prospech zrušenia vo vzťahu k predmetu prejednávanej žaloby nespochybňuje samotná skutočnosť, že obsahuje časté odkazy na Komisiu a na návrh konečného nariadenia, ktorý táto inštitúcia vypracovala, a námietky, ktoré Rada v tomto ohľade vznáša, musia byť zamietnuté.
- 34 Pokiaľ ide o námietku Rady, spomenutú v bode 28 vyššie, voči tvrdeniam žalobcov týkajúcim sa druhej podmienky uplatnenia asymetrickej metódy, v skutočnosti nastoľuje otázku prípustnosti niektorých výhrad žalobcov so zreteľom na článok 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a bude preskúmaná v rámci analýzy prvého žalobného dôvodu v prospech zrušenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 10 a 11 základného nariadenia z dôvodu zjavne nesprávneho konštatovania cieľného dumpingu a zjavne neoprávneného uplatnenia asymetrickej metódy

Tvrdenia účastníkov konania

- 35 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že prvá podmienka uplatnenia asymetrickej metódy týkajúca sa existencie štruktúry vývozných cien, ktorá sa líši podľa kupujúcich, regiónov alebo časových období, si vyžaduje existenciu cieľného dumpingu, čo je podľa nich úmyselné zaobchádzanie s určitými vývozmi, ktorého cieľom je ich zastretie medzi inými transakciami, zo strany vývozcov. Žalobcovia sa v tomto ohľade odvolávajú na bod 32 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs vo veci, ktorá viedla k rozsudku Súdneho dvora z 9. januára 2003, *Petrotub a Republica/Rada* (C-76/00 P, Zb. s. I-79, I-84, ďalej len „rozsudok Petrotub“). Pre záver o existencii rozdielu v štruktúre vývozných cien v zmysle článku 2 ods. 11 základného nariadenia nepostačuje zistiť, že vývozné ceny sa v závislosti od kupujúcich, regiónov alebo časových období citelne líšili. Navyše treba konštatovať, že tento rozdiel v cenách vyplýva z úmyslu vývozcu zastrieť svoje dumpingové praktiky.
- 36 Rada sa však v odôvodnení č. 30 napadnutého nariadenia obmedzila na zistenie významného rozdielu vo vývozných cenách medzi prvou a druhou polovicou prešetrovaného obdobia. Nepovažovala za vhodné skúmať dôvod takého rozdielu, a teda ani otázku, či bol úmyselný.
- 37 Pritom, ak by Rada súhlasila so zohľadnením vývoja svetových kurzov predmetného výrobku, dospela by k záveru, že pokles cien žalobcov pri vývozech do Spoločenstva počas druhej polovice prešetrovaného obdobia nebol úmyselný, ale iba sledoval

vývoj uvedených kurzov. Podľa žalobcov teda neexistoval rozdiel v štruktúre vývozných cien v zmysle článku 2 ods. 11 základného nariadenia.

- 38 Okrem toho sa chybne usúdilo, že prvá symetrická metóda neumožňovala odrážať skutočný rozsah dumpingu. Skutočnosť, že Komisia nepoužila prvú symetrickú metódu, mala za následok zvýšenie dumpingového rozpätia. Toto zvýšenie však nijako neznamena, v rozpore s tým, čo uvádza Komisia v dočasnom nariadení, že by z neho vyplýval skutočný rozsah dumpingu. Rozdiel z hľadiska dumpingového rozpätia vytvára skôr uplatnenie zníženia na nulu v kombinácii s asymetrickou metódou, a nie existencia osobitných okolností odôvodňujúcich použitie asymetrickej metódy.
- 39 Vo svojej replike žalobcovia spochybňujú skutočnosť, že druhá symetrická metóda by sa pri existencii početných transakcií obľahšie uplatňovala alebo by bola zdrojom svojvôle. Dodávajú, že pre inštitúcie bolo relevantné poznať dôvod existencie rozdielu v štruktúre vývozných cien, ktorý vyplýval z vývoja svetových kurzov, a vysvetliť, prečo sa na analýzu situácie, ktorá pramenila z existencie tohto rozdielu, nemohli použiť symetrické metódy. Pritom v napadnutom nariadení bolo toto vysvetlenie nedostatočné, pretože sa primeraným spôsobom nezaoberalo tendenciami svetových cien.
- 40 Žalobcovia navyše kritizujú postoj Rady vyslovený vo vyjadrení k žalobe, podľa ktorého rozdiel dvoch percentuálnych bodov medzi dumpingovými rozpätiami podľa výpočtu za pomoci prvej symetrickej metódy alebo asymetrickej metódy, sa považoval za citelný, pokiaľ tieto rozpätia boli 4 % a 6 %, zatiaľ čo sa za citelný nepovažoval, pokiaľ tieto rozpätia boli 52 % a 54 %. Táto metóda porovnania výsledkov pochádzajúcich z uvedených metód nevyplýva zo základného nariadenia a inštitúcie ju mali vopred jasne vysvetliť.

- 41 Napokon sa žalobcovia domnievajú, že vzhľadom na značný počet transakcií s dumpingom uskutočnených počas prvej polovice prešetrovaného obdobia nebol zjavný rozdiel medzi touto prvou polovicou a druhou polovicou prešetrovaného obdobia, takže nebolo možné dospieť k záveru o existencii rozdielu v štruktúre vývozných cien v zmysle článku 2 ods. 11 základného nariadenia.
- 42 Rada odpovedá, že článok 2 ods. 11 základného nariadenia vyžaduje pri prvej podmienke uplatnenia asymetrickej metódy iba existenciu rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa kupujúcich, regiónov alebo časových období a tento pojem je čisto objektívny. Okrem toho je pojem úmysel vo všeobecnosti cudzí antidumpingovej právnej úprave. V základnom nariadení sa nijako nevyžaduje, aby inštitúcie predložili dôkaz o úmysle pri stanovení existencie dumpingu alebo ujmy. Napokon v rámci výpočtu dumpingu je nepodstatné vedieť, aké faktory ovplyvnili ceny praktizované na vnútornom trhu vývozcu a na trhu Spoločenstva. Keďže dôvodom existencie asymetrickej metódy je ozrejmiť skutočný rozsah praktizovaného dumpingu, bolo by nelogické skúmať príčiny rozdielu v štruktúre vývozných cien. Bolo by to v rozpore s logikou inštitútu ako celku a so samotným účelom asymetrickej metódy.
- 43 To však neznamená, že zníženie cien na svetovej úrovni sa v rámci antidumpingového prešetrovania vôbec nezohľadní. Možno ho zhodnotiť, čo sa v prejednávanej veci aj stalo, v závislosti od ďalších faktorov v rámci analýzy utrpenej ujmy a príčinnej súvislosti.
- 44 Rada uvádza, že žalobcovia vo svojej žalobe nijako nespochybňujú závery, ku ktorým dospela v odôvodnení č. 30 napadnutého nariadenia, podľa ktorých skutočnosť, že vývozné ceny boli výrazne nižšie počas celej druhej polovice prešetrovaného obdobia, predstavuje „štruktúru vývozných cien“ v zmysle článku 2 ods. 11 základného nariadenia. Až v replike žalobcovia tieto závery spochybnili z údajného

dôvodu, že niektoré predaje pri vývoze, ku ktorým došlo počas prvej polovice prešetrovaného obdobia, boli takisto predmetom dumpingu. Rada pritom poznamenáva, že — ako uviedla v odôvodnení č. 28 napadnutého nariadenia — žalobcovia počas prešetrovania pripustili, že vývozné ceny sa silne líšili počas rôznych období. Keďže toto pripustenie nebolo v žalobe spochybnené, tvrdenie žalobcov musí byť prinajmenšom z tohto dôvodu odmietnuté.

45 Toto tvrdenie je navyše nepodložené, keďže žalobcovia nespresňujú, aké vývozy neboli predmetom dumpingu, a nevysvetľujú, prečo tieto transakcie spochybňujú existenciu rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa časových období. Ak by napokon aj určité transakcie prvej polovice prešetrovaného obdobia boli tiež predmetom dumpingu, rozdielna štruktúra vývozných cien podľa časových období by napriek tomu existovala. Žiaden prvok základného nariadenia nepodopiera hypotézu, že o štruktúru vývozných cien, ktoré sa líšia počas rôznych období, pôjde iba vtedy, ak všetky transakcie z rovnakého obdobia podliehajú rovnakej štruktúre. Použitie výrazu „štruktúra“ naopak ukazuje, že ceny síce musia sledovať rovnakú tendenciu, avšak môžu existovať transakcie, ktoré do tejto schémy nevstupujú. Rada pripomína, že svoj záver založila na skutočnosti, že počas druhej polovice prešetrovaného obdobia boli ceny zjavne nižšie (niekedy o viac ako 50 %). Spolu bolo preskúmaných 2 305 vývozov obidvoch žalobcov. Vzhľadom na tento značný počet transakcií nemôžu ojedinelé transakcie, ktoré nezodpovedajú všeobecnému obrazu, spochybníť záver, že rozdielna štruktúra vývozných cien podľa časových období existovala.

46 Pokiaľ ďalej ide o druhú podmienku uplatnenia asymetrickej metódy, žalobcovia sa ňou zaoberajú iba stručne, pričom len odkazujú na dočasné závery Komisie. Úvahy, ktoré sa nachádzajú v odôvodnení č. 31 napadnutého nariadenia, sú pritom odlišné a oveľa podrobnejšie ako úvahy, ktoré sa nachádzajú v odôvodnení č. 29 dočasného nariadenia.

47 Čo sa týka spochybnenia metódy porovnania výsledkov vyplývajúcich z prvej symetrickej metódy a asymetrickej metódy žalobcami, Rada odpovedá, že toto spochybnenie neberie do úvahy širokú mieru voľnej úvahy, ktorá sa inštitúciám v rámci základného nariadenia priznáva. Okrem toho, pokiaľ inštitúcie využívajú mieru voľnej úvahy, ktorá im je priznaná, nie sú povinné detailne a vopred vysvetľovať kritériá, ktoré zamýšľajú uplatniť v každej situácii. Žalobcovia sa navyše nedovolávajú žiadneho porušenia práva na obranu.

48 Pokiaľ napokon ide o tvrdenia žalobcov, podľa ktorých Rada v dôsledku neadekvátneho zohľadnenia vývoja svetových kurzov dostatočne nevysvetlila, prečo symetrické metódy neumožňujú vziať do úvahy situáciu vyplývajúcu z existencie rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa časových období, táto inštitúcia odpovedá, že osobitné vysvetlenie, ktoré vyžaduje článok 2 ods. 11 základného nariadenia a článok 2.4.2 antidumpingového kódexu vo vzťahu k druhej podmienke uplatnenia asymetrickej metódy, sa týka otázky, či symetrické metódy umožňujú odrážať skutočný rozsah dumpingu. Rada pritom na rozdiel od pôvodnej situácie vo veci, ktorá viedla k rozsudku Petrotub, také vysvetlenie vo vzťahu k symetrickým metódam predložila.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

49 Zo znenia článku 2 ods. 11 základného nariadenia vyplýva, že použitie asymetrickej metódy na výpočet dumpingového rozpätia inštitúciami Spoločenstva predpokladá, že sú splnené dve podmienky. Po prvé, štruktúra vývozných cien sa musí významne odlišovať medzi rôznymi kupujúcimi, regiónmi a časovými obdobiami. Po druhé, symetrické metódy neumožňujú odrážať skutočný rozsah praktizovaného dumpingu.

50 Pokiaľ ide v prvom rade o podmienku spočívajú v existencii rozdielu v štruktúre vývozných cien, je opodstatnené preskúmať, či Rada konštatovala existenciu takého rozdielu v rozpore so základným nariadením, ako to v podstate tvrdia žalobcovia.

51 Odôvodnenie napadnutého nariadenia týkajúce sa tejto prvej podmienky sa nachádza v odôvodnení č. 30 tohto nariadenia v nasledujúcom znení:

„Pokiaľ ide o prvú požiadavku, zistilo sa, že vývozné ceny boli značne nižšie počas druhej polovice obdobia vyšetrovania [prešetrovaného obdobia — *neoficiálny preklad*] v porovnaní s prvou polovicou a že toto zistenie nebolo spochybnené príslušnými vyvážajúcimi výrobcami. Avšak pozastavili sa pri tom, či rozdiel v cenách predstavoval typický príklad, ktorý ako tvrdili, bol výsledkom celosvetového poklesu cien vrátane bežných hodnôt. Predpokladalo sa, že pokles vývozných cien predstavoval typický prípad z dvoch dôvodov: po prvé, pretože pokles trval počas celej druhej polovice obdobia vyšetrovania [prešetrovaného obdobia — *neoficiálny preklad*]; a po druhé, kvôli jeho rozsahu, o ktorom sa konštatovalo, že bol veľmi značný a v niektorých prípadoch dosiahol 50 %. Pokiaľ ide o tvrdenie, že rozdiely vo vývozných cenách boli kvôli celosvetovým trendom v cenách vrátane bežných hodnôt, považovalo sa to za bezvýznamné, pretože je potrebné vykonať príslušnú analýzu pre vývozné ceny do spoločenstva. Tiež sa poznamenáva, že článok 2 ods. 11 základného nariadenia vyžaduje preukázanie typického príkladu [štruktúry — *neoficiálny preklad*] vývozných cien a nie vysvetlenie, prečo existoval takýto typický príklad [štruktúra — *neoficiálny preklad*].“

52 Podstatnú výhradu žalobcov založenú na tom, že Rada protiprávne brala do úvahy existenciu rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa časových období bez toho, aby zistila existenciu úmyslu zastreť dumpingové praktiky z ich strany, je namieste zamietnuť.

- 53 Súd prvého stupňa predovšetkým uvádza, že odkaz žalobcov na bod 32 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs vo veci, ktorá viedla k rozsudku Petrotub, už citovanému v bode 35 vyššie, je nezdôvodnený. Tento bod sa totiž týka iba tvrdení spoločnosti Petrotub. Generálny advokát navyše vo svojom posúdení, ktoré je uvedené v bode 58 a nasledujúcich jeho návrhov, nenaznačuje, že na konštatovanie existencie rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa kupujúcich, regiónov alebo časových období v zmysle článku 2 ods. 11 základného nariadenia sa vyžaduje dôkaz o úmysle dovozcu zastrieť dumping.
- 54 Súd prvého stupňa ďalej usudzuje, že funkciou asymetrickej metódy je zohľadniť skutočný rozsah praktizovaného dumpingu v prípadoch, keď bol zistený rozdiel v štruktúre vývozných cien bez ohľadu na jeho príčinu, pričom dve ďalšie metódy nevedú k cieľu. Otázka existencie rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa kupujúcich, regiónov alebo časových období je čisto objektívnou otázkou, a preto na prítomnosti alebo absencii podvodného úmyslu pri vzniku tejto situácie nezáleží. Požadovať dôkaz o úmysle by viedlo k zabráneniu používania asymetrickej metódy v prípadoch, keď by táto metóda bola jediná schopná zohľadniť skutočný rozsah praktizovaného dumpingu, čím by sa stanovením podmienky, s ktorou článok 2 ods. 11 základného nariadenia nepočíta, zabránilo riadnemu fungovaniu tohto ustanovenia.
- 55 Tieto úvahy nemenia nič na fakte, že dumping môže byť úmyselným konaním, ktoré je schopné byť predmetom pokusov o zastretie, a teda zistený rozdiel v štruktúre vývozných cien môže vyplývať z manévrovania na strane vývozcov. Skutočnosťou zostáva, že nič nenaznačuje, že s asymetrickou metódou sa počítalo iba v boji proti prípadom úmyselného zastierania dumpingu, skôr naopak. Ako Rada uvádza, použitie asymetrickej metódy nezávisí od zistenia úmyslu zastrieť dumping inštitúciami, ale iba od zistenia, že použitie symetrických metód by malo za následok technické „zastretie“ alebo až „zamaskovanie“ (rozsudky Súdneho dvora zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada, 240/84, Zb. s. 1809, bod 23, a Nippon Seiko/Rada, 258/84, Zb. s. 1923, bod 25) skutočného rozsahu dumpingu, teda by ho neumožnilo správne zhodnotiť.

56 Súdny dvor to mal navyše príležitosť potvrdiť vo veci, kde vývozca vytýkal Rade, že uplatnila asymetrickú metódu bez toho, aby zistila existenciu podvodného úmyslu z jeho strany. Súdny dvor odpovedal, že „tvrdenie... pozostávajúce z toho, že uplatnenie [asymetrickej] metódy je oprávnené iba vtedy, ak je vývozca zodpovedný za manévrovanie, ktorého cieľom je zastrieť dumping, nemožno prijať“, pretože „hoci táto metóda je vhodná na čelenie takému manévrovaniu, jej prijatie sa rozhodne neobmedzuje iba na prípady, keď inštitúcie zistili také správanie“ (rozsudok Súdneho dvora z 10. marca 1992, Minolta Camera/Rada, C-178/87, Zb. s. I-1577, bod 42; pozri v tomto zmysle tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mischo vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Minolta Camera/Rada, Zb. s. I-1603, body 53 až 55).

57 Z uvedeného vyplýva, že existencia rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa kupujúcich, regiónov alebo časových období, prvá podmienka uplatnenia asymetrickej metódy, nie je nijako podmienená zistením úmyslu zastrieť dumping zo strany vývozcov.

58 Túto úvahu okrem toho potvrdzuje skutočnosť, že pojem úmysel je vo všeobecnosti cudzí antidumpingovej právnej úprave. V základnom nariadení sa totiž nijako nevyžaduje, aby inštitúcie predložili dôkaz o úmysle pri stanovení existencie dumpingu alebo ujmy.

59 Všeobecnejšie v tomto ohľade treba pripomenúť, že zistenie dumpingu, prvá etapa pri skúmaní otázky, či je opodstatnené uložiť antidumpingové clo, spočíva v čisto objektívnom porovnaní medzi normálnou hodnotou a vývoznými cenami. Toto porovnanie, uskutočňované podľa ustanovení článku 2 základného nariadenia, spočíva v skúmaní účtovných a hospodárskych údajov dotknutých podnikov a vôbec nezahŕňa skúmanie príčin úrovne vnútorných cien a úrovne vývozných cien. Ako uvádza Rada, dôvody, ktoré mohli vývozcu viesť k predaju na svojom vnútornom trhu za ceny nižšie, ako sú výrobné náklady, alebo k predaju v Spoločenstve za ceny nižšie, ako je normálna hodnota, sú pre výpočet dumpingu nepodstatné. Vývozca teda nemôže uvádzať, ako to v podstate tvrdia žalobcovia, že treba brať do úvahy

skutočne praktizované vnútorné ceny, a nie zostavenú normálnu hodnotu, lebo tlak na ceny, ktorý vyvíjali konkurenti, tohto vývozcu nútil, aby na svojom vnútornom trhu predával pod vlastnými výrobnými nákladmi. Nemôže ani spochybňovať existenciu dumpingu z dôvodu, že úroveň cien v Spoločenstve ho nútila, aby vyvážal pod normálnou hodnotou (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. decembra 1997, Ajinomoto a The NutraSweet Company/Rada, T-159/94 a T-160/94, Zb. s. II-2461, body 126 až 129).

- 60 V dôsledku toho Rada v odôvodnení č. 30 napadnutého nariadenia správne uviedla, čo žalobcovia nespochybňujú, že vývozné ceny boli značne nižšie počas druhej polovice prešetrovaného obdobia ako počas jeho prvej polovice, a tak mohla dospieť k záveru o existencii rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa časových období v zmysle článku 2 ods. 11 základného nariadenia a odmietnuť námietky žalobcov v tomto ohľade založené v podstate na tom, že toto zníženie bolo zapríčinené poklesom svetových kurzov, a nie úmyslom z ich strany.
- 61 Z rovnakých dôvodov žalobcovia chybne tvrdia, že vysvetlenia uvedené v napadnutom nariadení sú nedostatočné, lebo Rada primeraným spôsobom nezohľadnila vývoj svetových kurzov.
- 62 Tvrdenia žalobcov týkajúce sa údajného značného počtu vývozov uskutočnených s dumpingom počas prvej polovice prešetrovaného obdobia a cyklickej povahy vývoja cien CD-R, je namieste odmietnuť. Prvé z týchto tvrdení, uvedené až v replike a navyše nepodložené, totiž nijako nespochybňuje konštatovanie Rady uvedené v odôvodnení č. 30 napadnutého nariadenia o poklese cien vývozov do Spoločenstva medzi prvou a druhou polovicou prešetrovaného obdobia, o ktoré sa táto inštitúcia

opierala pri závere o existencii rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa časových období. Čo sa týka druhého tvrdenia, ktoré bolo uvedené na pojednávaní, takisto nie je podložené a v každom prípade je v rozpore so skutočnosťou, že vývozné ceny nezaznamenali počas prešetrovaného obdobia cyklické výkyvy, ale sa iba jednoducho znížili.

- 63 Súd prvého stupňa napokon uvádza, že tvrdeniu žalobcov, podľa ktorého oni iba znášali výkyvy svetových kurzov, a teda nie sú zodpovední za úroveň svojich cien vývozov do Spoločenstva, v každom prípade protirečí skutočnosť uvedená v odôvodnení č. 64 napadnutého nariadenia, ktorá nebola v prejednávanej žalobe riadne napadnutá, že prebytok na svetovej úrovni bol prinajmenšom čiastočne spôsobený správaním samotných žalobcov, ktoré pozostávalo z masívneho zvyšovania ich výrobných kapacít, aj keď cenové vyhliadky na trhu boli nepriaznivé.
- 64 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy musí byť výhrada žalobcov založená na tom, že v napadnutom nariadení bola porušená prvá podmienka uplatnenia asymetrickej metódy, ktorá sa týka existencie rozdielu v štruktúre vývozných cien v zmysle článku 2 ods. 11 základného nariadenia, zamietnutá.
- 65 V druhom rade je potrebné preskúmať druhú podmienku uplatnenia asymetrickej metódy spočívajúcu v neschopnosti symetrických metód zohľadniť skutočný rozsah dumpingu.
- 66 Súd prvého stupňa pripomína, že Súdny dvor v rozsudku Petrotub, už citovanom v bode 35 vyššie (body 58 a 60), síce konštatoval, že článok 2 ods. 11 základného nariadenia výslovne nešpecifikuje povinnosť inštitúcií uviesť v prípade použitia asymetrickej metódy vysvetlenie týkajúce sa druhej podmienky uplatnenia tejto metódy, ale rozhodol, „že nariadenie Rady, ktorým sa ukladá konečné antidumping-

gové clo za použitia asymetrickej metódy na účely výpočtu dumpingového rozpätia, musí ako súčasť odôvodnenia, ktoré vyžaduje článok [253 ES], okrem iného obsahovať špecifické vysvetlenie, ktoré ukladá článok 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994“.

67 V tomto ohľade Rada uviedla v odôvodneniach č. 29 a 31 napadnutého nariadenia nasledujúce odôvodnenie.

68 Pokiaľ najprv ide o druhú symetrickú metódu, Rada „poznámenáva, že spoločenstvo nepoužíva túto metodiku kvôli procesu výberu jednotlivých transakcií, pretože vykonávanie takéhoto porovnania [transakciu po transakcii] sa považuje za príliš nepraktické a absolutistické, minimálne v prípadoch ako je tento, kde existujú tisícky vývozných a domácich transakcií“. Rada dospela k záveru, že „[druhá asymetrická metóda] by nebol[a] vhodnou alternatívnou metódou porovnania“ (odôvodnenie č. 29 napadnutého nariadenia).

69 Pokiaľ ďalej ide o prvú symetrickú metódu, Rada uviedla, že „uplatnenie [asymetrickej metódy] poskytlo značne vyššie dumpingové rozpätie ako porovnanie váženej priemernej bežnej hodnoty s váženým priemerom vývozných cien, ktoré by nezohľadnilo účinok významného poklesu vývozných cien do spoločenstva počas druhej polovice obdobia vyšetrovania [prešetrovaného obdobia — *neoficiálny preklad*]“. Preto, pokračovala Rada, „pokiaľ sa nepoužilo porovnanie váženej priemernej bežnej hodnoty k cenám všetkých jednotlivých vývozných transakcií, významne vyšší alebo cielený dumping, ku ktorému došlo počas druhej polovice obdobia vyšetrovania [prešetrovaného obdobia — *neoficiálny preklad*], by bol nevhodne zastretý použitím porovnania váženej priemernej bežnej hodnoty s váženým priemerom vývozných cien“. Takisto, dodala Rada, „pri výpočte dumpingu bolo vhodné tiež vyjadriť prostredníctvom porovnania váženej priemernej

bežnej hodnoty k cenám všetkých jednotlivých vývozných transakcií skutočnosť, že vývozné ceny v druhej polovici obdobia vyšetrovania [prešetrovaného obdobia — *neoficiálny preklad*] boli pod výrobné náklady a preto predstavovali veľmi ničivú formu dumpingu“ (odôvodnenie č. 31 napadnutého nariadenia).

70 Po pripomenutí týchto dôvodov týkajúcich sa druhej podmienky uplatnenia asymetrickej metódy Súd prvého stupňa podľa vzoru Rady poznamenáva, že v prvom žalobnom dôvode sa poukazuje na túto druhú podmienku iba stručne a čiastočne a navyše výlučne vo vzťahu k odôvodneniu, ktoré sa nachádza v dočasnom nariadení.

71 Žalobcovia tak v bode 25 písm. ii) žaloby spochybňujú posúdenie Komisie uvedené v dočasnom nariadení, podľa ktorého prvá symetrická metóda neumožňuje odrážať skutočný rozsah dumpingu. Žalobcovia v tejto súvislosti vôbec nespomínajú druhú symetrickú metódu.

72 V pokračovaní výkladu prvého žalobného dôvodu v prospech zrušenia v bodoch 29 až 33 žaloby, ktoré bolo venované spochybneniu konečných opatrení prijatých Radou, sa žalobcovia nevrátili k druhej podmienke uplatnenia asymetrickej metódy, a to napriek tomu, že odôvodnenie, ktoré sa nachádza v odôvodneniach č. 29 a 31 napadnutého nariadenia, vypracované v dôsledku kritiky dočasného nariadenia zo strany žalobcov, je nové (pozri odôvodnenie č. 29 napadnutého nariadenia) a podrobnejšie (pozri odôvodnenie č. 31 toho istého nariadenia) ako odôvodnenie uvedené v odôvodnení č. 29 dočasného nariadenia. Žalobcovia sústredili svoje námietky výlučne na prvú podmienku uplatnenia symetrickej metódy týkajúcu sa existencie rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa kupujúcich, regiónov alebo časových období.

- 73 Inými slovami a s výhradou námietok uvedených nižšie v bode 76 a nasledujúcich, prvý žalobný dôvod v podstate neobsahuje spochybnenie zákonnosti odôvodnenia napadnutého nariadenia vo vzťahu k druhej podmienke uplatnenia asymetrickej metódy. Súd prvého stupňa okrem toho uvádza, že toto spochybnenie sa nenachádza v časti žaloby venovanej druhému žalobnému dôvodu, ktorý sa týka zákonnosti zníženia na nulu v rámci asymetrickej metódy. Na pojednávaní žalobcovia v podstate Súdu prvého stupňa potvrdili absenciu takého spochybnenia v ich žalobe.
- 74 Žalobcovia až v replike po prvý raz pred Súdom prvého stupňa spochybnili zákonnosť odôvodnenia napadnutého nariadenia vo vzťahu k druhej podmienke uplatnenia asymetrickej metódy.
- 75 Také výhrady, týkajúce sa skutočnosti, že druhú symetrickú metódu by aj pri existencii tisícok transakcií bolo možné pohodlne uskutočňovať, sa pritom nezakladajú na nových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania na Súde prvého stupňa, a nepredstavujú rozvinutie výhrady uvedenej predtým v žalobe, ani s ňou nie sú úzko späté. Tieto výhrady teda predstavujú nové výhrady a musia byť zamietnuté ako neprípustné podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 21. marca 2002, Joynson/Komisia, T-231/99, Zb. s. II-2085, body 156 až 158, a z 28. novembra 2002, Scan Office Design/Komisia, T-40/01, Zb. s. II-5043, bod 96).
- 76 Ako však bolo uvedené v bode 73 vyššie, Súd prvého stupňa poznamenáva, že určité námietky týkajúce sa zákonnosti odôvodnenia napadnutého nariadenia vo vzťahu k druhej podmienke uplatnenia asymetrickej metódy musia byť preskúmané v ich podstate.

77 Napríklad výhrada vyjadrená v bode 25 písm. ii) žaloby, ktorá v podstate znie, že dosiahnutie vyššieho dumpingového rozpätia s asymetrickou metódou ako s prvou symetrickou metódou nevedie k záveru, že asymetrická metóda lepšie odráža skutočný rozsah dumpingu, nie je s ohľadom na napadnuté nariadenie úplne irelevantná. Aj keď totiž v žalobe bola táto výhrada vyjadrená iba s ohľadom na dočasné nariadenie a napadnuté nariadenie vo svojom odôvodnení č. 31 obsahuje vo vzťahu k uplatneniu asymetrickej metódy oveľa podrobnejšie odôvodnenie ako dočasné nariadenie, skutočnosťou zostáva, že Rada sa v tomto odôvodnení č. 31 stále odvolávala na zistený rozdiel medzi dumpingovým rozpätím vypočítaným podľa asymetrickej metódy a dumpingovým rozpätím vypočítaným podľa prvej symetrickej metódy. Z toho vyplýva, že táto výhrada, ktorú žalobcovia vzniesli voči odôvodneniu dočasného nariadenia, platí takisto voči konečnému nariadeniu.

78 Navyše určité tvrdenia uvedené až v replike treba takisto považovať za prípustné, pretože sú úzko späté s uvedenou výhradou, ktorej rozvinutie predstavujú.

79 Tieto dodatočné tvrdenia spočívajú v tom, že žalobcovia kritizujú určité postoje Rady uvedené vo vyjadrení k žalobe, podľa ktorých rozdiel dvoch percentuálnych bodov medzi dumpingovými rozpätiami sa podľa toho, či vyplýva z prvej symetrickej metódy alebo z asymetrickej metódy, považoval za citelný, pokiaľ tieto rozpätia boli 4 % a 6 %, zatiaľ čo sa za citelný nepovažoval, pokiaľ tieto rozpätia boli 52 % a 54 %. Podľa žalobcov táto metóda porovnania výsledkov pochádzajúcich z prvej symetrickej metódy a z asymetrickej metódy nevyplýva zo základného nariadenia a inštitúcie ju mali vopred jasne vysvetliť.

- 80 Predovšetkým je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry majú inštitúcie Spoločenstva v oblasti opatrení na ochranu obchodu širokú mieru voľnej úvahy vzhľadom na komplexnosť hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré majú skúmať (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 17. júla 1998, Thai Bicycle Industry/Rada, T-118/96, Zb. s. II-2991, bod 32; zo 4. júla 2002, Arne Mathisen/Rada, T-340/99, Zb. s. II-2905, bod 53, a z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, bod 48; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok NTN Toyo Bearing a i./Rada, už citovaný v bode 55 vyššie, bod 19, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. januára 1998, Sinochem/Rada, T-97/95, Zb. s. II-85, bod 51).
- 81 Z toho vyplýva, že preskúmanie posúdení, ktoré inštitúcie uskutočnili, súdom Spoločenstva sa musí obmedziť na overenie, či boli dodržané procesné pravidlá, či sú skutkové zistenia, ktoré sa zohľadnili pri spornej voľbe, vecne presné a či nedošlo k zjavnej chybe v posúdení týchto skutkových zistení alebo k zneužitiu právomoci (rozsudky Súdneho dvora NTN Toyo Bearing a i./Rada, už citovaný v bode 55 vyššie, bod 19, a z 22. októbra 1991, Nölle, C-16/90, Zb. s. I-5163, bod 12; rozsudky Súdu prvého stupňa z 28. septembra 1995, Ferchimex/Rada, T-164/94, Zb. s. II-2681, bod 67; Thai Bicycle Industry/Rada, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 33; Arne Mathisen/Rada, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 54, a Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 49).
- 82 Zavedenie ustanovení článku 2 ods. 11 základného nariadenia, najmä druhej podmienky uplatnenia asymetrickej metódy spočívajúcej v neschopnosti symetrických metód zohľadniť skutočný rozsah praktizovaného dumpingu, inštitúciami do praxe však zo strany týchto inštitúcií predpokladá komplexné hospodárske posúdenia.

83 Okrem toho, aj keď druhá podmienka uplatnenia asymetrickej metódy iste neznamená uplatnenie metódy výpočtu dumpingového rozpätia, ktorá vedie k najvyššiemu výsledku, ale metódy, ktorá odráža skutočný rozsah praktizovaného dumpingu, asymetrická metóda za predpokladu, že zahŕňa zníženie na nulu opísané v bode 97 nižšie, nevedie vždy k vyššiemu dumpingovému rozpätiu ako prvá symetrická metóda, pokiaľ sa určité vývozné transakcie uskutočnili bez dumpingu (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs vo veci, ktorá viedla k rozsudku Petrotub, už citovanému v bode 35 vyššie, body 8 až 15). Dosiahnutie vyššieho dumpingového rozpätia podľa asymetrickej metódy ako podľa prvej symetrickej metódy tak nevyhnutne znamená, že popri transakciách uskutočnených za dumpingovú cenu došlo k transakciám uskutočneným bez dumpingu. Súd prvého stupňa za týchto podmienok usudzuje, že dosiahnutie vyššieho dumpingového rozpätia podľa asymetrickej metódy ako podľa prvej symetrickej metódy nie je irelevantné pre určenie, či posledne uvedená metóda umožňuje odrážať skutočný rozsah praktizovaného dumpingu.

84 Z napadnutého nariadenia, ako bolo vysvetlené v konečnom informačnom dokumente, pritom vyplýva, že pokiaľ ide o Ritek, dumpingové rozpätia vypočítané podľa týchto dvoch metód sa líšili o dvojnásobok (7,16 % podľa prvej symetrickej metódy a 15,28 % podľa asymetrickej metódy), a pokiaľ ide o Prodisc Technology, líšili sa skoro o šesť percentuálnych bodov (21,15 % podľa prvej symetrickej metódy a 26,98 % podľa asymetrickej metódy). Okrem toho z odôvodnenia č. 31 napadnutého nariadenia v podstate vyplýva, že vývozné ceny boli z dôvodu ich citeľného zníženia počas druhej polovice prešetrovaného obdobia nižšie ako výrobné náklady a vzhľadom na túto skutočnosť predstavovali osobitne závažnú formu dumpingu.

85 Za týchto podmienok sa Súd prvého stupňa domnieva, že Rada sa v odôvodnení č. 31 napadnutého nariadenia nedopustila zjavnej chyby v posúdení, keď uviedla, že použitie prvej symetrickej metódy by malo za následok nežiaduce maskovanie oveľa vyššieho alebo selektívneho dumpingu, ku ktorému dochádzalo počas druhej polovice prešetrovaného obdobia, a rozhodla sa uprednostniť asymetrickú metódu pred touto metódou.

- 86 Tvrdenie žalobcov, že metóda porovnania dumpingových rozpätí pochádzajúcich z prvej symetrickej metódy a z asymetrickej metódy, ktorú inštitúcie použili a vysvetlili vo vyjadrení k žalobe, nebola vopred opísaná ani uverejnená, treba odmietnuť. Pokiaľ totiž využívajú mieru voľnej úvahy, ktorú im priznáva základné nariadenie, inštitúcie nie sú povinné detailne a vopred vysvetľovať kritériá, ktoré zamýšľajú uplatniť v každej situácii, dokonca ani v prípadoch, keď zavádzajú nové zásadné alternatívy (pozri rozsudok Thai Bicycle Industry/Rada, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 68, a citovanú judikatúru).
- 87 Preto musia byť výhrady žalobcov týkajúce sa druhej podmienky uplatnenia asymetrickej metódy zamietnuté ako sčasti neprípustné a sčasti nedôvodné.
- 88 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvý žalobný dôvod v prospech zrušenia sa zamieta.

O druhom žalobnom dôvode založenom na uplatnení zníženia na nulu, ktoré porušuje článok 2 základného nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 89 Vo svojom druhom žalobnom dôvode v prospech zrušenia žalobcovia v podstate tvrdia, že Rada v prejednávanom prípade neoprávnene použila zníženie na nulu.

90 Uvádzajú, že Odvolací orgán Svetovej obchodnej organizácie (WTO) vo svojej správe z 1. marca 2001 (WT/DS141/AB/R) (ďalej len „správa ‚postelňa bielizeň‘“) vydanéj vo veci WTS/DS141 „Európske spoločenstvá — antidumpingové clá na dovozy bavlnenej postelnej bielizne pochádzajúcej z Indie“ (ďalej len „vec ‚postelňa bielizeň‘“) označil tento mechanizmus za protiprávny.

91 Podľa žalobcov toto označenie za protiprávne neplatí iba v osobitnom kontexte veci „postelňa bielizeň“ (uplatnenie zníženia na nulu medzi modelmi a v rámci prvej symetrickej metódy), ale rovnako aj v prejednávanej príhode (uplatnenie zníženia na nulu na úrovni každého jednotlivého porovnania a v rámci asymetrickej metódy). Podľa žalobcov totiž ani článok 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994, ani článok 2 ods. 11 základného nariadenia neumožňujú zdôvodniť uplatnenie zníženia na nulu, či sa vývozné ceny posudzujú ako vážený priemer všetkých porovnateľných transakcií alebo sa posudzujú jednotlivo pre každú transakciu. Deformácia cien jednotlivých vývozných transakcií podľa žalobcov porušuje „zásadu spravodlivého porovnania“ v rámci asymetrickej metódy, a to ešte flagrantnejšie ako vo veci „postelňa bielizeň“, v ktorej sa vývozné ceny rozličných modelov posudzovali ako vážený priemer.

92 Žalobcovia tvrdia, že zníženie na nulu nie je jedinou technikou, ktorá umožňuje napraviť situáciu cieleného dumpingu. Na zohľadnenie údajného cieleného dumpingu predložili Komisii alternatívne riešenia k asymetrickej metóde so znížením na nulu. Navrhovali napríklad kombinované uplatnenie prvej symetrickej metódy a druhej symetrickej metódy alebo asymetrickej metódy so symetrickou metódou. Rada však tieto argumenty ignorovala.

- 93 Rada odpovedá, že správa „postelná bielizeň“ nie je relevantná, lebo sa vzťahuje na mechanizmus zníženia na nulu medzi modelmi, čo je mechanizmus, ktorý inštitúcie v minulosti praktizovali v rámci prvej symetrickej metódy a bez toho, aby najprv zistili existenciu rozdielu v štruktúre vývozných cien. Táto správa sa týka situácie, ktorá sa odlišuje od prejednávaného prípadu, v ktorom bolo zníženie na nulu uplatnené na úrovni každého jednotlivého porovnania v rámci asymetrickej metódy pri existencii rozdielu v štruktúre vývozných cien.
- 94 Rada dodáva, že asymetrická metóda má v porovnaní s prvou symetrickou metódou zmysel iba vtedy, ak sa uplatní zníženie na nulu. Bez tohto mechanizmu by totiž táto metóda matematicky viedla k rovnakému výsledku ako prvá symetrická metóda a neumožňovala by zabrániť tomu, aby vývozy, ktoré nie sú predmetom dumpingu, zastierali vývozy, ktoré sú jeho predmetom.
- 95 Uvádza, že v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, v prejednávanej veci pri jednotlivých porovnaníach medzi každou vývoznou cenou a normálnou hodnotou neznižovala vývoznú cenu na úroveň normálnej hodnoty, pokiaľ táto cena presahovala normálnu hodnotu. Naopak, porovnanie s priemernou normálnou hodnotou sa uskutočnilo so zreteľom na skutočnú cenu každého jednotlivého vývozu. Na nulu sa v prípade potreby znížilo iba dumpingové rozpätie, ktoré pochádzalo z tohto porovnania medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou, práve s cieľom vyhnúť sa tomu, aby v prípade, ak toto rozpätie bolo záporné, a teda zodpovedalo vývozu uskutočnenému bez dumpingu, nemalo okrem iného za následok zastretie skutočného rozsahu praktizovaného dumpingu. Podľa Rady v tom nie je nič svojvoľné ani nekalé.
- 96 Pokiaľ ide o návrhy iných možných metód, ktoré žalobcovia predložili, Rada vyhlasuje, že ich brala do úvahy, ale odmietla ich z dôvodu veľkého počtu predmetných transakcií. Základné nariadenie navyše nepočíta s možnosťou kombinácie dvoch metód výpočtu dumpingového rozpätia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 97 Na úvod je potrebné opísať mechanizmus zníženia na nulu. Zníženie na nulu je operácia, ktorou sa dumpingové rozpätie v zápornej výške, znak predaja pri dovoze uskutočnenom za cenu vyššiu ako normálnu hodnotu, zníži na nulu s cieľom zabrániť maskujúcemu účinku, aký by malo zohľadnenie tohto záporného dumpingového rozpätia na inak zistený kladný dumping. Ako uvádza generálny advokát Jacobs vo svojich návrhov vo veci, ktorá viedla k rozsudku Petrotub, už citovanému v bode 35 vyššie (bod 16), zníženie na nulu síce nie je spomínané v antidumpingovom kódexe z roku 1994 a v základnom nariadení, ale dovážajúce krajiny a colné únie vrátane Európskeho spoločenstva ho bežne používajú.
- 98 Pokiaľ ide o správu „postelňa bielizeň“ a bez toho, aby bolo potrebné riešiť otázku, či je súd Spoločenstva viazaný odporúčaniami a rozhodnutiami, ktoré sa nachádzajú v správach Orgánu na urovnávanie sporov zriadenému v rámci WTO, Súd prvého stupňa usudzuje, že téza žalobcov, podľa ktorej riešenie uvedené v tejto správe platí rovnako vo vzťahu k zníženiu na nulu praktizovanému v rámci asymetrickej metódy, je chybná.
- 99 V tejto správe Odvolací orgán WTO založil svoje označenie zníženia na nulu medzi modelmi v prvej symetrickej metóde za protiprávne v podstate na znení časti článku 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994, ktorá sa týka tejto prvej metódy. Odvolací orgán tak v bode 55 správy „postelňa bielizeň“ pripomenul, že „podľa tejto metódy sú orgány poverené prešetrovaním povinné porovnať vážený priemer normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých porovnateľných vývozných transakcií“, a výslovne zdôraznil výraz „všetky“. Práve z dôvodu prítomnosti tohto výrazu usúdil, že zníženie na nulu, ktoré podľa neho neumožňuje riadne zohľadniť cenu všetkých vývozných transakcií, nemožno uplatňovať v rámci prvej symetrickej metódy.

100 Súd prvého stupňa pritom uvádza, že pokiaľ ide o asymetrickú metódu, článok 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994 vôbec nepočíta s porovnaním váženého priemeru normálnej hodnoty so všetkými jednotlivými vývozmi, ale stanovuje, že túto normálnu hodnotu „možno porovnať s cenami jednotlivých vývozných obchodov“. Úvahu Odvolacieho orgánu vypracovanú s ohľadom na prvú symetrickú metódu teda nemožno uplatniť na asymetrickú metódu. Táto úvaha, ktorú Odvolací orgán založil na zdôraznení výrazu „všetky“, naopak skôr *a contrario* naznačuje, že v rámci asymetrickej metódy môžu orgány dovážajúcej krajiny uskutočniť výber vývozov, ktoré sa majú porovnať s normálnou hodnotou.

101 Okrem iného to naznačuje generálny advokát Jacobs vo svojich návrhov vo veci, ktorá viedla k rozsudku Petrotub, už citovanému v bode 35 vyššie (bod 11). Rovnako to tvrdí Rada vo svojom vyjadrení k žalobe, kde v podstate uvádza, že vzhľadom na znenie článku 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994 vo vzťahu k asymetrickej metóde mohli inštitúcie Spoločenstva zvažovať dva spôsoby postupu v rámci tejto metódy: buď výber jednotlivých vývozov, ktoré sa majú porovnať s váženým priemerom normálnej hodnoty, a teda plné vylúčenie určitých vývozov (uskutočnených bez dumpingu) z tohto porovnania, alebo zohľadnenie všetkých vývozov v rámci tohto porovnania, ale prostredníctvom zníženia jednotlivých záporných dumpingových rozpätí na nulu, aby sa vyhli práve tomu, že tieto rozpätia budú maskovať inak uskutočňovaný dumping. Rada uvádza, že inštitúcie si pri preberaní článku 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994 do práva Spoločenstva napokon osvojili druhý uvedený spôsob, ktorý je voči vývozcom menej prísny. Vysvetľuje, že článok 2 ods. 11 druhá veta základného nariadenia vo vzťahu k asymetrickej metóde stanovuje, že vážený priemer normálnej hodnoty možno „porovnať s cenami jednotlivých individuálnych vývozných transakcií“, práve preto, aby sa vyjadrila táto voľba neprístupí k vylúčeniu určitých vývozov.

- 102 Súd prvého stupňa usudzuje, že toto vysvetlenie Rady je výstižné. V čase prebratia antidumpingového kódexu z roku 1994 do práva Spoločenstva totiž inštitúcie Spoločenstva zníženie na nulu používali, a to nielen v asymetrickej metóde, ale aj v prvej symetrickej metóde. Vloženie výrazu „všetky“ do článku 2 ods. 11 druhej vety základného nariadenia, ktoré navyše znenie článku 2.4.2 druhej vety antidumpingového kódexu z roku 1994 nijako nevyžadovalo, pritom nemožno vysvetľovať rozhodnutím inštitúcií prestať používať zníženie na nulu v asymetrickej metóde. Toto vloženie môže vyjadrovať, ako to Rada vysvetlila vo svojich písomných podaniach a potvrdila na pojednávaní, iba voľbu inštitúcií Spoločenstva nevyklúčiť určité jednotlivé vývozy z porovnania, ktoré sa uskutočňuje v rámci asymetrickej metódy.
- 103 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ani znenie článku 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994 vykladané vo svetle správy „postelňa bielizeň“, ani znenie článku 2 ods. 11 základného nariadenia nezakazuje použitie zníženia na nulu v rámci asymetrickej metódy.
- 104 Súd prvého stupňa navyše uvádza, že Odvolací orgán WTO predovšetkým v bodoch 46, 47 a 66 správy „postelňa bielizeň“ spresnil, že jeho skúmanie a správa sa týkajú otázky, či metóda zníženia na nulu, „ako ju Európske spoločenstvá uplatnili v rámci antidumpingového prešetrovania, o ktoré ide v tomto spore“, je zlučiteľná s článkom 2.4.2 antidumpingového kódexu z roku 1994. To predstavuje dodatočný dôkaz, že Odvolací orgán WTO nechcel rozšíriť dosah svojej správy nad rámec prvej symetrickej metódy.
- 105 Pokiaľ napokon ide o poznámku, ktorú Odvolací orgán WTO uviedol na konci bodu 55 správy „postelňa bielizeň“, o nespravodlivom charaktere porovnania, ktoré nezohľadňuje všetky porovnateľné vývozné transakcie, Súd prvého stupňa sa domnieva, že vzhľadom na predchádzajúce úvahy nemožno túto poznámku napriek jej zjavnej všeobecnosti vykladať v tom zmysle, že označuje zníženie na nulu za protiprávne vo všetkých kontextoch.

- 106 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, sa správa „postelňa bielizeň“ týka iba zníženia na nulu medzi modelmi v rámci prvej symetrickej metódy a nemožno usudzovať, že sa týka tohto mechanizmu aj vtedy, ak sa používa v rámci asymetrickej metódy.
- 107 Aj keď však praktizovanie zníženia na nulu medzi modelmi v rámci prvej symetrickej metódy a navyše pri absencii rozdielu v štruktúre vývozných cien skutočne mohlo byť, ako konštatoval Odvolací orgán WTO, v rozpore s článkom 2.4.2 antidumpin-gového kódexu z roku 1994 a nespravodlivé, praktizovanie zníženia na nulu v rámci asymetrickej metódy, pokiaľ sú splnené obidve podmienky uplatnenia tejto metódy, nie je naopak ani v rozpore s týmto ustanovením a článkom 2 ods. 11 základného nariadenia, ani nespravodlivé v zmysle článku 2 ods. 10 toho istého nariadenia.
- 108 Z toho vyplýva, že žalobcovia sa vo svojich písomných podaniach chybne odvolávali na správu „postelňa bielizeň“ a poukazovali na zníženie na nulu medzi modelmi v rámci symetrickej metódy, aby kritizovali uplatnenie zníženia na nulu v rámci asymetrickej metódy Radou v napadnutom nariadení.
- 109 V každom prípade a ako Rada uviedla vo svojich písomných podaniach, zníženie na nulu sa ukazuje ako matematicky nevyhnutné na odlíšenie asymetrickej metódy a prvej symetrickej metódy, pokiaľ ide o ich výsledky. Ak by totiž toto zníženie neexistovalo, asymetrická metóda by viedla vždy k rovnakému výsledku ako prvá symetrická metóda (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs vo veci, ktorá viedla k rozsudku Petrotub, už citovanému v bode 35 vyššie, body 8 až 15).

- 110 Navyše v rozpore s tým, čo tvrdia žalobcovia, zníženie na nulu v rámci asymetrickej metódy, k akému došlo v prejednávanej veci, nespočíva v deformovaní ceny jednotlivých vývozných transakcií. Pri porovnaní s normálnou hodnotou brala Rada každú vývoznú transakciu do úvahy v jej skutočnej výške. Iba v prípadoch, keď sa ukázalo, že dumpingové rozpätie pochádzajúce z tohto jednotlivého porovnania je záporné, bolo toto rozpätie znížené na nulu, aby sa zabránilo zastieraniu inak zisteného dumpingu.
- 111 Pokiaľ ide napokon o tvrdenie žalobcov, že zníženie na nulu nie je jediným spôsobom zohľadnenia situácií cieleného dumpingu, v rámci ktorého Komisii navrhli iné možné riešenia, ktoré boli ignorované, konkrétne kombinované uplatnenie symetrických metód alebo asymetrickej metódy so symetrickou metódou, je namieste ho odmietnuť.
- 112 Jednak žalobcovia v tomto tvrdení spomínajú alternatívy, ktoré navrhli Komisii. Neuvádzajú, že inštitúcie sa dopustili zjavnej chyby v posúdení tým, že sa rozhodli uplatniť asymetrickú metódu, a nie jej alternatívy.
- 113 Jednak možnosť kombinovaného uplatnenia metód spomínaných v článku 2 ods. 11 základného nariadenia v každom prípade nezodpovedá systému, ktorý bol týmto ustanovením zavedený. Tento článok totiž pri výpočte dumpingového rozpätia počíta s uplatnením jednej spomedzi troch metód, z čoho dve — symetrické metódy — predstavujú normálne metódy a jedna — asymetrická metóda — predstavuje výnimočnú metódu. Podmienka týkajúca sa existencie rozdielnej štruktúry vývozných cien podľa časových období, kupujúcich alebo regiónov je iba jednou z podmienok uplatnenia asymetrickej metódy. Stanovenie tejto podmienky teda

vôbec nemá za cieľ umožniť inštitúciám rozkúskovanie prešetrovaného obdobia podľa časových období, kupujúcich alebo regiónov, aby kombinovali uplatnenie viacerých metód výpočtu podľa týchto období, kupujúcich alebo regiónov. Inštitúcie teda v každom prípade nemohli uplatňovať metódy výpočtu dumpingového rozpätia kombinovaným spôsobom.

- 114 Preto je namieste zamietnuť druhý žalobný dôvod ako nedôvodný.
- 115 Keďže obidva žalobné dôvody v prospech zrušenia boli zamietnuté, je opodstatnené zamietnuť žalobu.

O trovách

- 116 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Rady.
- 117 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku inštitúcie, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje trovy konania. Komisia, ktorá vstúpila do konania na podporu Rady, teda znáša svoje trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Ritek Corp. a Prodisc Technology Inc. znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Rady.**
- 3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. októbra 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

M. Vilaras